

La Mata

Castellar del Riu

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: A la zona de Llinars.
Emplaçament Al costat del Santuari de la Mata. S'hi arriba des de Llinars.

Coordenades:

Latitud: 42.12829
Longitud: 1.71268
UTM Est (X): 393601
UTM Nord (Y): 4664822

Classificació

Número de fitxa 08050 - 41
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002407500CG96E0001WW

Fitxes associades:

[Santuari de la Maredeu de la Mata](#)

Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dt., 19/07/2011 - 02:00

Descripció

La masia de la Mata es troba situada al costat sud de l'església o santuari de la Mare de Déu de la Mata. La casa és de planta rectangular, consta de planta baixa, dues plantes pis i sotacoberta. La teulada és a dos vessants amb el carener orientat perpendicular a la façana principal. L'edifici està bastit adossat al marge. Els murs són de paredat irregular fet amb pedres de mides i formes diverses, i cantoneres de carreus desbastats. La porta principal es troba situada a la façana nord-est, és de llinda en arc rebaixat fet amb maó massís posat a plec de llibre. La majoria de les obertures són resultat de modificacions diverses, són poques que presentin algun element arquitectònic a destacar, en podem observar alguna de llinda plana monolítica i carreus als brancals. Pel que fa a les obertures cal destacar que a la façana sud-oest es mostra oberta amb una galeria a la planta primera, segona i sotacoberta. Les obertures d'aquestes galeries ocupen la zona central de la façana, és de línies rectes, delimitades per els murs acabats amb carreus ben tallats als laterals i les llindes de bigues de fusta. Les baranes són de fusta. A nivell de golfes, la galeria queda situada directament sotacoberta, amb el carener al centre. A la façana nord hi ha una altra porta és de llinda en arc rebaixat de lloses posades a plec de llibre i muntants de carreus. Al costat nord-oest hi ha un annex amb la coberta ensorrada, sembla que hauria estat destinat al bestiar. A la banda nord-est de l'església hi ha les restes d'una altra construcció, avui també parcialment ensorrada, i que sembla que era destinada a paller.

Observacions:

És utilitzada com a segona residència.

Història

La majoria de referències que tenim del lloc de la Mata són referides al Santuari. Es tracta de notícies dels segles XVIII i XIX. La masia de la Mata sembla correspondre a una estructura bastida al segle XVIII. Les úniques referències documentals són les mencions de la masia en els llibres d'amillaraments del segle XIX. En concret només apareix citada en el llibre "Amillaramiento de dicho distrito certificado el anyo de 1862" (Conservat a l'Arxiu Municipal), i en els posteriors.

Bibliografia

- ARMENGOU I SANTANDREU, Mn. J. (1991): "Notes històriques de Llinars." A Quaderns de l'Àmbit de Recerques del Berguedà, núm. 1. Edita Àmbit de Recerques del Berguedà, Berga. Pp.91-142.
- GAVIN, Josep M. (1985). "Inventari d'Esglésies. 17. Berguedà". Barcelona
- SANJUAN, A. (2010): Patrimoni històric de Castellar del Riu. La Patumaire Edicions, Berga.
- SANJUAN, A. (2010): Patrimoni històric de Castellar del Riu. La Patumaire Edicions, Berga.
- SERRA, Rosa. (et al.) (1991). Guia d'Art del Berguedà. Ed. Consell Comarcal del Berguedà i Patronat del Centre d'Estudis del Berguedà, Berga.
- VILADÉS, R. I SERRA, R. (1989:41-58): "Inventari del patrimoni artístic i documental, religiós i civil desaparegut durant la Guerra Civil". L'Erol, núm. 28, any 1989.
- VV.AA.(1981) "Gran geografia Comarcal de Catalunya", vol. 2, El Berguedà, Barcelona.
- VVAA. (1985): "Catalunya Romànica. XII. El Berguedà", Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona.
- VV.AA. (1990). "Catàleg de Monuments i Conjunts Històric-Artístics de Catalunya", Direcció General del Patrimoni Cultural, Servei del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Barcelona.
- VV.AA. (1994:137-141). "Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà", vol.5, Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
- VILAMALA I TERRICABRES, J. (2001): L'Obra dels Pujol. Escultors de la Catalunya central (ss. XVIII-XIX). Edita : Farell editors, Col·lecció Nostra Història 2, Sant Vicenç de Castellet. Pp. 129.

